

cum dicitur, quo nihil majus valet cogitari; procul A dubio quod auditur ¹²¹⁸, cogitari et intelligi potest, etiam si res illa cogitari non valeat aut intelligi, qua majus ¹²¹⁹ cogitari nequit. Nam etsi quisquam est tam insipiens, ut dicat non esse aliquid ¹²²⁰ quo majus non possit cogitari, non tamen ita erit impudens ¹²²¹, ut dicat se non posse intelligere aut cogitare quid dicat ¹²²²: **40** aut si quis talis inventitur, non modo sermo ejus est respondeundus, sed et ipse conspuendus. Quisquis igitur negat aliquid esse, quo majus nequeat cogitari; utique intelligit et cogitat negationem, quam facit: quam negationem ¹²²³ intelligere aut cogitare non potest sine partibus ejus: pars autem ejus est, quo majus cogitari non potest. Quicunque igitur hoc negat; intelligit et cogitat, quo majus cogitari nequit. Palam autem est quia similius potest cogitari et intelligi, quod non potest non esse ¹²²⁴; majus vero cogitat qui hoc cogitat, quam qui cogitat quod possit non esse ¹²²⁵. Cum ergo cogitatur, quo majus non possit cogitari ¹²²⁶, si cogitatur quod possit non esse, non cogitatur quo non possit cogitari majus; sed nequit idem simul cogitari, et non cogitari. Quare qui ¹²²⁷ cogitat quo majus non possit cogitari, non cogitat quod possit, sed quod non possit non esse. Quapropter necesse est esse quod cogitat; quia quidquid non esse potest, non est quod cogitat.

CAPUT X.

Firmitas rationis prædictæ, et libelli clausula.

Puto quia monstravi me non infirma, sed satis necessaria argumentatione probasse in p̄fato libello, re ipsa existere aliquid, quo majus cogitari ¹²²⁸ non possit; nec eam alicujus objectionis infirmari firmitate ¹²²⁹. Tantam enim vim hujus probationis ¹²³⁰ in se continet significatio; ut hoc ipsum quod dicitur, ex necessitate, eo ipso quod intelligitur vel cogitatur, et reversa prophetetur existere, et id ipsum esse quidquid de divina substantia oportet credere. Credimus namque de divina substantia, quidquid absolute ¹²³¹ cogitari potest melius esse quam esse. Verbi gratia: melius est esse æternum, quam non æternum; bonum, quam non bonum; imo bonitatem ipsam, quam non bonitatem ipsam. Nihil autem hujusmodi non esse potest ¹²³², quo majus aliquid cogitari non potest. Necesse igitur est, quo majus cogitari non potest, esse quidquid de divina essentia credi oportet. Gratias ago benignitati ¹²³³ tuæ ei in reprehensione, et in laude opusculi mei. Cum enim ea, quæ tibi digna susceptione videntur, tanta laude extulisti, satis appareat, quia, quæ tibi infirma visa sunt, benevolentia, non malevolentia ¹²³⁴, reprehendisti ¹²³⁵.

VARIE LECTIOES.

¹²¹⁸ Quod auditur ms. Corb. quod non auditur ¹²¹⁹ Intelligi, quo majus mss. Thu. Vict. Corb. intelligi qua majus ¹²²⁰ Non esse aliquid mss. Thu. Vict. Corb. non esse aliquid ¹²²¹ Impudens mss. Gem. Thu. Vict. 3. impudens ms. Vict. 13. insipiens. ¹²²² Intelligere quid dicat mss. intelligere aut cogitare quid dicat ¹²²³ Quoniam negationem mss. quam negationem ¹²²⁴ Quod non potest non esse ms. Vict. quod potest non esse ¹²²⁵ Majus vero cogitat qui hoc cogitat quam qui cogitat quod possit non esse ms. Vict. 13. hec omitt. ¹²²⁶ Cogitari, cogitatur quod possit cogitari majus mss. cogitari, si cogitatur quod possit non esse, non cogitatur quo non possit cogitari majus ms. Thuan. cogitari, sed cogitatur etc. ut in aliis mss. ¹²²⁷ Quare qui ms. Corb. quapropter qui ¹²²⁸ Quo majus cogitari ms. Corb. quo majus aliquid cogitari ¹²²⁹ Ludicrari firmitate ms. Vict. 3. infirmari infirmitate ¹²³⁰ Hujus probationis ms. Vict. 3. Cister. hujus probacionis ¹²³¹ Absolute ms. Corb. a te ¹²³² Non esse potest ms. Cister. non esso non potest ¹²³³ Benignitati ms. Vict. 13. bonitati ¹²³⁴ Reprehendisti ms. Vict. 13. reprehendisti ¹²³⁵ mss. Gem. et C. 54. et S. Mick. Explicit responsio Anselmi ad Gaunilonem. Majoris-Monasterii monachum

SANCTI ANSELMI

LIBER

DE FIDE TRINITATIS ET DE INCARNATIONE VERBI

Contra blasphemias Ruzelini sive Roscelini ¹²³⁶.

41 PRÆFATIO.

Quamvis post apostolos, sancti Patres et doctores nostri multi tot et tanta de fidei nostræ ratione dicant ¹²³⁷ ad confutandam ¹²³⁸ insipientiam et frangendam duritiam infidelium, et ad pascendum eos qui, jam corde fidei mundato, ejusdem fidei ratione (quam post ejus certitudinem debemus esurire) de-

C lectantur, ut nec nostris nec futuris temporibus ullum illis parem in veritatis contemplatione spernamus; nullum tamen reprehendendum arbitror, si fide stabilitus, in rationis ejus indagine se voluerit exercere. Nam et illi, quia breves dies sunt (Job xiv, 58), non omnia quæ possent, si ¹²³⁹ diutius vixissent, dicere potuerunt: et veritatis ratio tam ampla, tam-

VARIE LECTIOES.

¹²³⁶ Collatus est liber de fide cum mss. Gemmeliensi, Corbelensi 307, Cistersensi, S. Michaelis de Monte, et duobus Victoriniis EE 13, et RR 3 duabus Thuanis 30 et 546. — Ms. Corb. Incipit Epistola Anselmi, de Incarnatione Verbi, vel fide christiana ad Urbanum papam ms. Thu. 90. Incipit Epistola Anselmi de Incarnatione Verbi ad Urbanum Papam, contra blasphemias Ruzelini Compendiensis ¹²³⁷ Ratione dicant ms. Corb. ratione dicant ¹²³⁸ Confutandam ms. Corb. confundendam ¹²³⁹ Possent, si ms. Corb. possent dici. Si